

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 17 grudnia 2009 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych
w razie niewypłacalności pracodawcy**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 19 listopada 2009 r. ustawy o zmianie ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 2, w art. 12a:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

"1. W przypadku, o którym mowa w art. 8a ust.1, kierownik Biura Terenowego Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, na wniosek pracownika, dokonuje wypłaty niezaspokojonych przez pracodawcę roszczeń pracowniczych, o których mowa w art. 12 ust. 2. Przepisy art. 14 stosuje się odpowiednio.",
 - b) w ust. 6 wyrazy "Wypłata pozostałych niezaspokojonych roszczeń pracowniczych, jak również" zastępuje się wyrazami "Wypłata niezaspokojonych";

- 2) w art. 1 w pkt 2, w art. 12a w ust. 2 po wyrazach "o którym mowa w art. 15 ust. 3" przecinek zastępuje się kropką oraz wyrazy "w którym pracownik obowiązany jest" zastępuje się wyrazami "We wniosku pracownik jest obowiązany";

- 3) po art. 1 dodaje się art. 1a w brzmieniu:

"Art. 1a. Do roszczeń z tytułu niewypłacalności pracodawcy, o której mowa w art. 8a ustawy zmienianej w art. 1, powstałych od dnia 1 października 2006 r., stosuje się przepisy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą."

MARSZAŁEK SENATU

Bogdan BORUSEWICZ

Uzasadnienie

Senat wprowadził do nowelizacji ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy trzy poprawki, z których dwie mają charakter merytoryczny.

Ponieważ faktyczne zaprzestanie działalności przez pracodawcę zdarza się w praktyce prowadzenia działalności gospodarczej coraz częściej, dodanie do ustawy nowego tytułu zaspokojenia roszczeń pracowniczych jest bardzo ważne ze względów społecznych. Przyjęta przez Senat poprawka wprowadza przepis zapewniający możliwość zastosowania korzystnych dla pracowników uregulowań ustawy z mocą wsteczną - od dnia 1 października 2006 r., tj. od samego początku wejścia w życie ustawy nowelizowanej. Uznano bowiem za nieprawidłową i niekorzystną społecznie sytuację, w której nowe uregulowania nie będą mogły mieć zastosowania w stosunku do pracowników firmy, których przypadek spowodował podjęcie prac legislacyjnych ani też objąć tych, którzy znaleźli się w podobnym położeniu przed wejściem w życie nowelizacji (poprawka nr 3).

Senat uznał za celowe odstąpienie od koncepcji wypłacania pracownikom zaliczki na poczet niezaspokojonych roszczeń (w wysokości kwoty minimalnego wynagrodzenia) na rzecz wypłaty ich roszczeń pracowniczych, niezaspokojonych przez pracodawcę, podnosząc jednocześnie granice wysokości wypłat do kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału (poprawka nr 1).

Poprawka nr 2 ma charakter redakcyjno-stylistyczny i poprawia czytelność przyjętych uregulowań.